

РЕШЕНИЕ

№ 4942

гр. София, 23.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 14.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **3492** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.27 от Закона за общинската собственост /ЗОБС/.
Образувано е по жалба от В. С. Ж. и М. Адамова К., и двамата от [населено място] против Заповед за отчуждаване на поземлен имот по реда на глава III от ЗОС №СОА21-РД40-22/12.02.2021 г. на Кмета на СО. Със същата е отчужден собствения на оспорващите ПИ с проектен идентификатор 68134.1007.2673 /незастроен/, с площ 408 кв.м, представляващ реална част от ПИ с идентификатор 68134.1007.1926 съгласно скица по КККР, одобрени със Заповед №РД-18-108/13.12.2016 г. на Изпълнителния директор на АГКК, във връзка с реализация на обект: „Изграждане на [улица]в участъка от [улица]до [улица]– поетапно“, съгласно действащ улично-регулационен план на м. „К. вода“ и м. „Ю. парк“ – IV част, утвърден с Решение №45 по Протокол №24/30.03.2001 г. на СОС и Решение №147 по Протокол №40/18.07.2002 г. за поправка на ЯФГ на СОС и м. „Ю. парк“, одобрен със Заповед №209/30.06.1970 г. на Председателя на ИК на СГНС, предвиждащ изграждане на обект, публична общинска собственост и е определена сума на парично обезщетение в размер на по 38323,44 лева за всеки от съсобствениците. В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт с твърдения, че същият е издаден при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон, включително и относно неправилно определен размер на паричното обезщетение. По подробно изложени съображения се иска отмяна на заповедта, като се измени размерът на определеното парично обезщетение. В съдебно заседание се

навеждат нови доводи за незаконосъобразност на оспорения акт с твърдения, че със Заповед №РН-559/14.07.2020 г. на Гл. архитект на СО е допуснато изработване на проект за изменение на плана за регулация, което засяга и процесния имот. Следователно ПУП, по който се извършва отчуждаването, е спрял действието си съобразно разпоредбите на ЗУТ и изрично посоченото в заповедта. Твърди се също, че правото на общината да отчужди имота е преклудирано, тъй като е изтекъл предвидения в чл.208 ЗУТ срок. Претендира се присъждане на разноски.

Ответникът Кмета на Столична община, чрез процесуалния си представител юрисконсулт И. Ю. изразява становище за неоснователност на жалбата. Изложени са подробни съображения относно законосъобразността на оспорения акт.

По делото са събрани писмени и веществени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната преписка. Назначени са и приети съдебно-оценителна и съдебно-техническа експертизи.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Не се спори по делото, а това се установява и от приложените към административната преписка доказателства, че оспорващите са собственици на имота, реална част от който е отчуждена, на основание нотариален акт за покупко-продажба №197, том XI, дело №2304/1992 г., решение от 03.04.2003 г. на СРС по гр.д. №3511/1993 г. и по наследство, видно от представеното Удостоверение за наследници.

С улично-регулационен план на м. „К. вода“ и м. „Ю. парк“ – IV част, утвърден с Решение №45 по Протокол №24/30.03.2001 г. на СОС и Решение №147 по Протокол №40/18.07.2002 г. за поправка на ЯФГ на СОС и м. „Ю. парк“, отчужденият ПИ с проектен идентификатор 68134.1007.2673 /незастроен/, с площ 408 кв.м е отреден за обект – публична общинска собственост: реализацията на обект „Изграждане на [улица]в участъка от [улица]до [улица]– поетапно“.

С писмо от 18.09.2020 г., е възложено определяне на равностойно парично обезщетение по реда и условията на чл.22, ал.5 ЗОБС, вр §1 от ДР на ЗОС на лицензиран оценител относно ПИ, засегнати от реализацията на процесния обект, между които и имота на жалбоподателите.

В съответствие с изискването на чл.22, ал.3 ЗОБС е извършена оценка за определяне на размера на равностойното парично обезщетение на частта от недвижимия имот на жалбоподателите, предмет на отчуждаването, възложена с писмо изх. №СОА20-ГД26-8889/18.09.2020 г. на Кмета на Столична община. Оценката на отчуждената част от процесния имот е изготвена от независим лицензиран оценител на недвижими имоти [фирма], чрез инж.Л. Г.. Оценката е определена в размер на 76646,88 лева, определена по метода на сравнимите продажби, при избор на аналози, отговарящи на основните критерии по ЗОС, като са използвани конкретно посочени предоставени от Агенция по вписванията две сделки със имоти със сходни характеристики, вписани в Службата по вписвания за периода 18.09.2019 г. – 18.09.2020 г., които отговарят на изискванията на ЗОС за аналог.

С обявление рег. №СОА20-ВК08-16698/22.12.2020 г., Кмета на СО е уведомил собствениците на ПИ, отредени за улица-публична общинска собственост, съгласно действащ улично-регулационен план на м. „К. вода“ и м. „Ю. парк IV ч“, предвиждащ изграждане на обект-публична общинска собственост за предстояща процедура по принудително отчуждаване във връзка с реализацията на обект „Изграждане на

[улица]в участъка от [улица]до ул. „Е. С.- поетапно, в която се включва и процесния имот. Обявлението е публикувано в ежедневниците „Труд“, „Днес“ и „24 часа“, както и на интернет страницата на СО. Копие от обявлението е поставено на определеното за това място в сградата на СО, видно от протокол от 29.12.2019 г. Процесната заповед е издадена на 12.02.2021 г, т.е. не по-рано от един месец след публикуването на обявлението в средствата за масова информация.

Въз основа на определения размер на паричното обезщетение и влезлия в сила ПУП и на основание чл.25, ал.2 ЗОБС Кмета на Столична община е издал оспорената в настоящото производство Заповед №СОА21-РД40-22/12.02.2021 г.с посоченото по-горе съдържание.

За изясняване на делото от фактическа страна е приета съдебно - техническа и оценителска експертиза (СТОЕ). Заключение на вещото лице инж. С. К. не е оспорено от страните. От същото се установява, че по улично-регулационен план на м. „К. вода“ и м. „Ю. парк“ – IV част, утвърден с Решение №45 по Протокол №24/30.03.2001 г. на СОС и Решение №147 по Протокол №40/18.07.2002 г. за поправка на ЯФГ на СОС и м. „Ю. парк“ процесният имот представлява южната част от ПИ с идентификатор 68134.1007.1926 с площ от 408 кв.м, която част попада в отреждане за [улица]. Съгласно ОУП-2009 г. на СО, целият имот попада в устройствена зона –Тти. По предходен ПУП от 1970 г, който не е приложен, процесният имот съставлява част от имот, който не е бил урегулиран за застрояване, а е бил отреден за плавателен канал, което отреждане не е изпълнено. В тази връзка вещото лице е изследвало действителното състояние на имота , като е установило, че същият към момента не е застроен и се ползва като части от улица и като места за паркиране, нерегламентирани с регулационен план. Към момента на изготвяне на първия регулационен план за района, имотът е бил част от дворно място, представляващо ПИ 234, който имот е бил застроен с две едноетажни жилищни сгради, нанесени в кадастралната основа на регулационния план. Района, в който попада имота е бил урбанизирана територия, за което вещото лице съди от наличието на едноетажни жилищни сгради в целия квартал. Впоследствие имот 234 е бил разделен, но според вещото лице делбата не променя начина на трайно ползване на частите от делбения имот, а именно – неурегулирано дворно място в обхвата на градска територия, ползвано за нискоетажно жилищно строителство. Предвид това вещото лице приема, че предходното действително предназначение на имота е за нискоетажно жилищно застрояване с малка плътност – 20% - 30%, каквито са зони Жм1, Жм2 и Жм3.

В тази връзка вещото лице е изготвило оценка на имота в два варианта. В първия вариант имота е оценен като попадащ в зона Тти – без параметри на застрояване – така, както е по действащия ОУП. В този вариант стойността му е определена на 59788,34 лева или по 146,54 лв./ кв. м. Във втория вариант, който вещото лице поддържа, имота е оценен по действителното му ползване през годините, тъй като до момента няма приложен регулационан план за него. Имотът е приравнен като попадащ в зона Жм2 за малкоетажно жилищно застрояване с параметри на застояване: плътност 30%, К. 1 и минимално озеленяване 60%. Определената стойност в този вариант е 163533,86 лева.

От анализиранияте представени от Службата по вписвания актове /на диск/, и допълнително издирените сделки, вещото лице е констатирало кои сделки отговарят на изискванията на чл.22, ал.5 във връзка с ал.8 ЗОС и § 1, т.2 и т.3 от ДР на ЗОС,

тоест могат да служат като аналог. Изследваните от вещото лице актове, обективиращи сделки, приети за пазарни аналози, са посочени в табличен вид към експертизата.

От представената по делото Заповед № РА50-559/14.07.2020 г. на Гл. архитект на СО е видно, че със същата е наредено да се изработи служебно проект за изменение на плана за регулация в териториален обхват: УПИ II „за парк“, кв. 187а, м. „Ю. парк“, ПИ с идентификатори 68134.1004.151, 68134.1004.1, 68134.1007.1925, 68134.1007.1926 и 68134.1007.1401, район „Т.“ и план-схеми по част „Канализация“. В т.6 от същата е посочено, че на основание чл.135, ал.6 ЗУТ тази заповед спира прилагането на действащите подробни устройствени планове в териториалния обхват по т.1. За да се установи дали с тази заповед е спряно прилагането на плана, въз основа на който е извършено отчуждаването, е назначена СТЕ. Според заключението на вещото лице по същата във връзка с тази заповед е изработен проект за И. за УПИ II – за парк от кв.187а. този проект предвижда отреждане на трасе и сервитут за канален клон 147 в частта за УПИ II – за парк от кв.187а, м. Ю. парк-IV част, като засяга ПИ с идентификатор 68134.1007.1926 в частта, попадаща в УПИ II – за парк, т.е. само тази част от имота, която съгласно скица проект от 11.12.2020 г. на СГКК е с проектен идентификатор 68134.1007.1926 и с площ 731 кв.м. С проекта не се засяга действащата улична регулация на [улица], т.е. не се засяга ПИ с проектен идентификатор 68134.1007.2673 /незастроен/, с площ 408 кв.м, представляващ реална част от ПИ с идентификатор 68134.1007.1926, предмет на отчуждаване с оспорената в настоящото производство заповед. Доколкото със Заповед №РА50-559/14.07.2020 г. на Гл. архитект на СО не се засяга уличната регулация на новопроектирания [улица]до кв.3 и 4 от м. „К. вода% и м. „Ю. парк IV част, вещото лице е дало заключение, че не е спряно прилагането на действащия улично-регулационен план, по който се извършва отчуждаването на процесния имот.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт, на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежни страни, адресати на оспорения акт и в предвидения в разпоредбата на чл.27 ЗОБС срок. Видно от съдържащите се в преписката доказателства оспореният акт е връчен на жалбоподателите на 09.03.2021 г. Жалбата е подадена на 19.03.2021 г. За оспорващите, като адресати на акта, е налице правен интерес от оспорването му. Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът счита, че Заповед №СОА18-РД40-72/23.08.2018г. е издадена от компетентен административен орган – Кмета на Столична община, в кръга на правомощията му, съгласно чл.25, ал.2 ЗОБС. Следователно същата не е нищожна.

Спазена е и предвидената в закона форма. Заповедта съдържа реквизитите по чл.25, ал.2 от ЗОБС, включително основаниято за отчуждаване, предназначението, видът, местонахождението, размерът и собственикът на имота, размерът на обезщетението, търговската банка, в която ще бъде внесено обезщетението по сметка на

правоимащото лице и за началната дата, от която ще започне изплащането му.

Съдът намира за неоснователно възражението на оспорващите, че правото на общината да отчужди имота е преклудирано, тъй като е изтекъл предвидения в чл.208 ЗУТ срок. Това е така, тъй като в случая е приложим не чл.208 ЗУТ, а специалната разпоредба на чл.17, ал.1, т.1 от Закона за устройство и застрояване на Столична община /ЗУЗСО/. Съгласно чл.17, ал.1, т.1 ЗУЗСО /ДВ, бр. 106 от 27.12.2006 г. / срокът за започване на отчуждителни процедури за изграждане на обекти - публична общинска или публична държавна собственост, на територията на Столичната община за обекти на техническата инфраструктура, сред които и първостепенна улична мрежа, е 15 години, който срок съгласно чл.17, ал.2 с. з. започва да тече от влизане в сила на ЗУЗСО, т.е. от 27.12.2006 г.. Чл. 17 е отменен - ДВ, бр.31 от 10 Април 2018 г. Въпреки това, той е приложим на основание §23 от ПЗР към ЗИД на ЗУЗСО, съгласно който сроковете по отменения чл.17 за започване на отчуждителни процедури за изграждане на обекти - публична общинска или публична държавна собственост, на територията на Столичната община по отношение на подробни устройствени планове, влезли в сила до влизането в сила на Закона за устройството и застрояването на Столичната община, тежат от влизането в сила на закона - 28 януари 2007 г. Разпоредбата на ал.2 предвижда, че след изтичане на сроковете по ал.1, както и по отношение на подробните устройствени планове, влезли в сила след влизането в сила на Закона за устройството и застрояването на Столичната община, се прилагат правилата на чл. 208 от Закона за устройство на територията. В случая отчуждаването е с цел реализиране на първостепенна улична мрежа, като плана, въз основа на който се извършва отчуждаването, е влязъл в сила преди 28.01.2007 г. Следователно относим към разпоредбата на чл.17, ал.1, т.1 ЗУСО, този срок ще изтече на 28.01.2022 г. и към момента на издаване на процесната заповед срокът за провеждане на отчуждителната процедура не е изтекъл.

Съдът намира за неоснователно и твърдението на оспорващите, че прилогането на плана, въз основа на който е извършено отчуждаването е било спряно със Заповед № РА50-559/14.07.2020 г. на Гл. архитект на СО. От заключението на вещото лице А. А., което съдът възприема изцяло, се установи, че с тази заповед е наредено да се изработи и е изработен проект за И. за УПИ II – за парк от кв.187а, като този проект предвижда отреждане на трасе и сервитут за канален клон 147 в частта за УПИ II – за парк от кв.187а. , м. Ю. парк-IV част, като засяга ПИ с идентификатор 68134.1007.1926 в частта, попадаща в УПИ II – за парк, т.е. само тази част от имота, която съгласно скица проект от 11.12.2020 г. на СГКК е с проектен идентификатор 68134.1007.1926 и с площ 731 кв.м. С проекта не се засяга действащата улична регулация на [улица], т.е. не се засяга ПИ с проектен идентификатор 68134.1007.2673 /незастроен/, с площ 408 кв.м, представляващ реална част от ПИ с идентификатор 68134.1007.1926 , предмет на отчуждаване с оспорената в настоящото производство заповед. След като отчуждаваната реална част от имота не попада в обхвата на УПИ II – за парк от кв.187а, по отношение на който е наредено да се изработи и е изработен проект за И., а по улично-регулационен план на м. „К. вода“ и м. „Ю. парк“ – IV част, утвърден с Решение №45 по Протокол №24/30.03.2001 г. на СОС и Решение №147 по Протокол №40/18.07.2002 г. за поправка на ЯФГ на СОС и м. „Ю. парк“ попада в отреждане за [улица], то следва извода, че не е спряно прилагането на

действащия улично-регулационен план, по който се извършва отчуждаването на процесния имот.

Административното производство се е развило по реда на Глава III от ЗОС. С издаването на оспорената заповед Кмета на Столична община е упражнил правомощието си по чл.25, ал.2 ЗОС да издаде заповед за отчуждаване на недвижим имот във връзка с реализацията на обект – публична общинска собственост съгласно ПУП, одобрен с влязъл в сила административен акт.

Оспорената заповед е издадена в установената писмена форма. Същата е подробно мотивирана, като съобразно разпоредбата на чл.25, ал.2 ЗОБС са посочени основанията за отчуждаване, предназначението, видът, местонахождението, размерът на имота, размерът на обезщетението, търговската банка, в която се внася обезщетението, и датата, след която започва изплащане на обезщетението по сметката на правоимащите. За мотиви на акта следва да се възприемат и доказателствата за всички извършени в хода на административното производство процесуални действия, представляващи част от административната преписка – в случая наличието на ПУП, предвиждащ отчуждаване на реална част от имота на жалбоподателите за изграждане на обект – публична общинска собственост, както и изготвената оценка за размера на обезщетението за отчуждаваната част от имота.

Съдът намира, че в хода на проведеното отчуждително производство не са нарушени предвидените в ЗОБС административнопроизводствени правила. Кмета на общината е възложил определянето на равностойното парично обезщетение за предвидения за отчуждаване имот на оценители, отговарящи на изискванията на Закона за независимите оценители. Размерът на равностойното парично обезщетение е определен не по-рано от три месеца преди издаването на заповедта. Кмета на СО е изпълнил задължението си да публикува обявление, с което уведомява собствениците на имотите за предстоящото отчуждаване и копия от него е изпратил за публикуване на посочените в разпоредбата на чл.25, ал.1 ЗОБС места. Съдържанието на обявлението отговаря на изискванията на чл.25, ал.1 ЗОБС. Заповедта е издадена не по-рано от един месец след публикуване на обявлението. Следователно не са налице основания за отмяна на оспорения акт по чл.146, т.2 и т.3 АПК.

Съгласно чл.21, ал.1 ЗОС имоти - собственост на физически или на юридически лица, могат да бъдат отчуждавани принудително за задоволяване на общински нужди, които не могат да бъдат задоволени по друг начин, въз основа на влязъл в сила подробен устройствен план, предвиждащ изграждането на обекти - публична общинска собственост след предварително и равностойно парично обезщетение. При наличието на действащ ПУП, предвиждащ улица през отчуждавания имот, не може да се обсъжда налице ли е възможност за прокарването ѝ без да се засяга имота на жалбоподателя. При действащ ПУП, единствения начин за прокарване на улицата е този, предвиден в него.

Ал.2 на чл.21 ЗОБС уточнява кои точно имоти могат да се отчуждават за изграждането и експлоатацията на обектите по ал.1 от чл. 21 ЗОБС - тези,

които се засягат непосредствено от предвиденото строителство или които стават негодни за застрояване или ползване съобразно устройствените, санитарно-хигиенните и противопожарните правила и нормативи и изискванията за сигурност и безопасност. Идеята на законодателя е, че отчуждаване за общински нужди се допуска само ако е налице влязъл в сила и действащ ПУП, който има предвиждане за изграждане на нов обект публична общинска собственост.

При това положение, съдът обосновава извод, че към датата на възлагане определянето на равностойното парично обезщетение, към датата на уведомяване на засегнатите собственици и към датата на издаване на процесната заповед е била налице основната материалноправна предпоставка на закона, а именно: действащ ПУП, който да предвижда че имотът на жалбоподателите е предвиден за изграждането и реализирането обект - публична общинска собственост на територията на Столична община. С оглед изложеното процесната заповед в частта относно отчуждаването се явява законосъобразна.

Съгласно чл.22, ал.5 ЗОБС размерът на равностойното парично обезщетение за имотите, предвидени за отчуждаване се определя съобразно конкретното им предназначение, което са имали преди влизането в сила, съответно преди одобряването на подробния устройствен план по чл.21, ал.1 и въз основа на пазарните цени на имоти със сходни характеристики, намиращи се в близост до отчуждавания имот. Според чл.22, ал.6 ЗОБС конкретното предназначение на поземлени имоти, урегулирани за застрояване с предходен подробен устройствен план, е предназначението им, определено с предходния подробен устройствен план, действал преди влизането в сила, съответно преди одобряването на подробния устройствен план по чл.21, ал.1. Според ал.8 на същия текст размерът на равностойното парично обезщетение по ал. 5 за поземлени имоти, включени в обхвата на урбанизирана територия съобразно действащия общ устройствен план, които не са урегулирани за застрояване с предходен подробен устройствен план, се определя като за имоти без предвидено застрояване и се съобразява с установения траен начин на фактическото им ползване.

В §1, т.1 и т.2 ДР ЗОС е дадена дефиниция кога обезщетението е равностойно, както и дефиниция какво се разбира под пазарни цени на имоти със сходни характеристики - за такива се приемат осреднените цени от всички сделки с имоти, намиращи се в близост до отчуждавания имот, които имат еднакво конкретно или преобладаващо предназначение, притежават еднакъв характер на застрояване със същите или близки показатели на устройство и застрояване и/или установен начин на трайно ползване с отчуждавания имот, за: покупко-продажба, замяна, учредяване на вещни права или прехвърляне на собственост срещу задължение за строителство, ипотека, продажбите чрез търг от държавни и частни съдебни изпълнители, държавните институции и общините, както и други възмездни сделки между физически и/или юридически лица, по които поне една от страните е търговец, сключени в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката и вписани в Службата по вписванията по местонахождението на имота. Ако в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката в Службата по вписванията

по местонахождението на имота са вписани повече от двадесет сделки, при определяне на пазарната цена се вземат предвид последните вписани двадесет сделки. За имоти, намиращи се в близост до отчуждавания имот съгласно т.3, б."а" от § 1 ДР на ЗОС се приемат имоти, които се намират в една и съща ценова зона с отчуждавания имот - в урбанизираните територии. От анализа на цитираните разпоредби следва, че за определяне на „равностойно парично обезщетение“ по реда на чл.22, ал.5 ЗОБС и § 1, т. 1, 2 и 3 от ДР на ЗОБС чрез пазарни аналози, като такива могат да служат само сделки с имоти, отговарящи на следните характеристики: 1. възмездни сделки /покупко-продажба, замяна, учредяване на вещни права или прехвърляне на собственост срещу задължение за строителство, ипотека и др./, като поне една от страните по тях да е търговец; 2. сделките да се отнасят за имоти в близост до отчуждавания, т.е. да попадат в една и съща ценова зона /за урбанизираните територии/; 3. да са сключени в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката и да са вписани в службата по вписванията по местонахождението на имота; 4. имотът, предмет на сделката, да е с устройствен статут и предназначение, съответстващ на този, който има отчуждаваният имот, но преди влизането в сила на ПУП, по който се прави отчуждаването.

Настоящия решаващ състав, приема, че при определяне на оценката на отчуждения имот не е допуснато нарушение на приложимите разпоредби на закона. Обосновано и законосъобразно в експертната оценка, въз основа на което е изготвена оспорената заповед, е прието, че процесният имот попада в зона Тти по ОУП от 2009 г., което и установено и от заключението на вещното лице С. К. по приатата по делото СТОЕ. Доколкото по предходния план от 1970 г. процесният имот не е засегнат от предвидени мероприятия и е останал в терена, за който не е разработен ПУП, и няма предходен регулационен план, в който да попада имота, то равностойното парично обезщетение за същия при отчуждаването му следва да бъде определено по реда на ал.8 на чл.22 ЗОБС - като за имоти без предвидено застрояване при съобразяване с установения траен начин на фактическото им ползване. В тази връзка съдът не възприема изводите на вещното лице, че имота се е ползвал като дворно място в район, застроен със жилищни сгради, при което действителното му ползване може да бъде приравнено на зона Жм1 или Жм2. Доказателства за начина на трайно ползване на имота, различно от приетото в отчуждителната процедура, преди приемането на плана, не са събрани и не е поискано събирането им в хода на съдебното производство. Дори от оспорващите не е наведен довод, че имота е ползван като дворно място. Установяването на начина на трайно ползване на имота, различно от възприетото, е в тежест на оспорващите. След като не са навели доводи в тази насока и не са доказали такива факти следва извода, че определянето на паричното обезщетение следва да е като за имоти без предвидено застрояване, попадащи в зона Тти по ОУП, както е и извършена оценката в хода на отчуждителната процедура. В тази връзка и доколкото от заключението на вещното лице С. К. по вариант А, в който имотът е оценен като попадащ в зона Тти без параметри на застрояване, както е по действащия ОУП, не е определена стойност на отчуждения имот, по висока от определеното в процесната заповед

обезщетение, следва извода, че размерът на равностойното парично обезщетение за отчуждената реална част от ПИ е законосъобразно определен и не следва да бъде коригиран.

Предвид изложеното жалбата се явява неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Предвид разпоредбите на чл.37, ал.1 от Закона за правна помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ на ответника следва да бъде присъдена сумата от 100 лева за юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство, осъществено от юрисконсулт.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК1 вр. чл.27, ал.6 ЗОБС, Административен съд - София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. С. Ж. и М. Адамова К., и двамата от [населено място] против Заповед за отчуждаване на поземлен имот по реда на глава III от ЗОС №СОА21-РД40-22/12.02.2021 г. на Кмета на СО. Със същата е отчужден собствения на оспорващите ПИ с проектен идентификатор 68134.1007.2673 /незастроен/, с площ 408 кв.м, представляващ реална част от ПИ с идентификатор 68134.1007.1926 съгласно скица по КККР, одобрени със Заповед №РД-18-108/13.12.2016 г. на Изпълнителния директор на АГКК, във връзка с реализация на обект: „Изграждане на [улица]в участъка от [улица]до [улица]– поетапно“, съгласно действащ улично-регулационен план на м. „К. вода“ и м. „Ю. парк“ – IV част, утвърден с Решение №45 по Протокол №24/30.03.2001 г. на СОС и Решение №147 по Протокол №40/18.07.2002 г. за поправка на ЯФГ на СОС и м. „Ю. парк“, одобрен със Заповед №209/30.06.1970 г. на Председателя на ИК на СГНС, предвиждащ изграждане на обект, публична общинска собственост и е определена сума на парично обезщетение в размер на по 38323,44 лева за всеки от съсобствениците.

ОСЪЖДА В. С. Ж. и М. Адамова К., и двамата от [населено място] да заплатят на Столична община сумата 100 (сто) лева разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.27, ал.6 ЗОБС..

СЪДИЯ: